

FRATERNITÀ DI COMUNIONE E LIBERAZIONE

associazione di diritto pontificio civilmente riconosciuta

Uffici: Via De Notaris, 50 - 20128 Milano - Tel. 02/66595088 - Fax 02/66594670 - e-mail: clfrat@comunioneeliberazione.org

1982, *Recunoașterea pontificală a Fraternității:*
„Ceea ce s-a întâmplat (...) e cu siguranță harul cel mai mare din întreaga istorie a mișcării”
(Don Giussani)

2002, *a XX-a aniversare a recunoașterii pontificale a Fraternității:*
„Scrisoarea pe care mi-a trimis-o Sfântul Părinte (...) este gestul cel mai decisiv al istoriei noastre”
(Don Giussani)

2022, *Audiența cu Papa Francisc pentru Centenarul nașterii lui don Luigi Giussani*

Milano, 20 octombrie 2022

Dragi prieteni,

Ceea ce s-a întâmplat sâmbăta trecută la Audiența cu papa Francisc a fost dincolo de orice așteptare. Într-adevăr hotărâsem ca acest eveniment să coincidă cu Ziua noastră de început de an, dar am trăit ceva care a fost incomparabil mai mult: *un adevărat nou început*.

Un sentiment este mai puternic decât toate celelalte: recunoștința. Recunoștința față de Dumnezeu, pentru darul pe care l-a primit don Giussani și pentru carisma sa, și recunoștința față de don Giussani fiindcă, încă o dată, a făcut astfel încât tot poporul nostru să se adune în jurul călăuzei Bisericii. Mă gândesc că la fel ca mulți dintre voi, și eu sunt încă profund mișcat văzând ceea ce a reușit să genereze sămânța plantată de don Giussani: un mare flux de umanitate, debordând de afecțiune și de recunoștință pentru Harul primit. Așadar, vă sunt recunoscător și vouă, tuturor, pentru că, prin prezența voastră în piața Sfântul Petru, ați fost, în fața întregii lumi, semn al acestui Har.

Și, în sfârșit, recunoștința mea și a noastră nu poate fi decât îndreptată spre papa Francisc.

În primul rând recunoștință pentru cuvintele pline de afecțiune și de profunzime pe care i le-a dedicat lui don Giussani, «pentru tot ceea ce dânsul a reușit să semene și să răspândească peste tot pentru binele Bisericii». Ne-a umplut inima de uimire și de bucurie să auzim de la Sfântul Părinte, tocmai în ziua Centenarului nașterii lui don Gius, că Biserica păstrează o «amintire plină de recunoștință pentru prezența lui [...] în comuniunea sfinților, de unde mijlocește pentru toți ai săi», și că recunoaște «genialitatea sa pedagogică și teologică», considerându-l un «adevărat apostol» și «tată și învățător» pentru oricine întâlnește. Este semnul clar al recunoașterii valorii pe care Servul lui Dumnezeu, don Luigi Giussani, și învățăturile sale o au pentru viața și istoria Bisericii. Ca să fim fideli față de darul primit, fiecăruia dintre noi îi revine responsabilitatea de a conștientiza și mai mult că acesta ne-a fost oferit, înainte de toate, pentru a sluji misiunea Bisericii în lume.

În al doilea rând, îi suntem cu adevărat profund recunoscători Papei pentru că ne-a indicat nu numai punctul spre care trebuie să tindem, ci și calea pe care s-o parcurgem ca să ajungem la acel punct. În săptămânile ce urmează ne vom angaja cu toții – la nivel personal și în comunitățile noastre – că să reluăm cu atenție și seriozitate discursul Sfântului Părinte.

Ca să nu pierdem impactul faptului extraordinar ai cărui părtași am fost, doresc – în comuniune cu cei cu care împart responsabilitatea ce mi-a fost încredințată – să subliniez imediat câteva puncte esențiale.

Criza ne face să creștem – Papa a revenit de mai multe ori, confirmându-le astfel, asupra atenționărilor pe care autoritatea Bisericii ni le-a menționat în ultimele luni, și mai ales Dicasterul pentru Laici, Familie și Viață. Așadar este o «perioadă de criză». Dar în această calitate de «criză» este ocazie de creștere, de maturizare a credinței noastre. Pontiful a vorbit despre «probleme serioase», despre «dezbinări», despre «o degradare a prezenței»: primul mod pentru a lua în serios corecția sa paternă este să recunoaștem adevărul, înțelegând semnificația și greutatea acestor cuvinte. Papa Francisc, așa cum am subliniat mai înainte, ne-a arătat și care sunt pașii pe care trebuie să-i facem: pentru noi acestea trebuie să fie «vremuri de recapitulare», în care să ne întrebăm cum ne putem educa pentru a trăi dimensiunile de cultură, caritate și misiune, «vremuri de discernământ critic asupra lucrurilor care au limitat potențialul generativ al carismei» și «vremuri de reînnoire și relansare misionară».

Să urmăm uniți – A fost reconfortant să auzim în cuvintele Sfântului Părinte o confirmare a drumului întreprins în ultimele luni, de la Exercițiile Fraternității la munca de la Întâlnirea internațională a responsabililor: «Unitate nu înseamnă uniformitate. Nu vă fie frică de diferitele sensibilități și de confruntare pe drumul mișcării». Dar ce anume poate asigura unitatea? Urmarea, adică «o unitate cu cel și cu cei care conduc mișcarea, unitate cu Păstorii, unitate în a urma cu atenție indicațiile Dicasterului», «și unitate cu Papa».

Umilință pentru a redescoperi mereu carisma – Papa Francisc a spus că «nu carisma e cea care trebuie să se schimbe»: «modurile de a trăi carisma sunt cele care pot constitui un obstacol sau de-a dreptul o trădare a scopului pentru care a fost generată carisma». Așadar, ni se cere să «recunoaștem și să corectăm modalitățile deviate», cu o «atitudine umilă și sub îndrumarea înțeleaptă a Bisericii». Carisma dăruită lui don Giussani are un «potențial» care «în mare parte este (încă) de descoperit»: așadar nu trebuie să presupunem că l-am asimilat și înțeles deja în întregime. Trebuie descoperit și redescoperit, aprofundat, actualizat, într-o logică de reformă permanentă.

Carismă și autoritate – «Don Giussani v-a învățat să aveți respect și iubire filială față de Biserică și, cu mare echilibru, a știut întotdeauna să țină împreună carisma și autoritatea, care sunt complementare, ambele necesare». Asta e valabil în mod obligatoriu și în interiorul mișcării: «unii au datoria unui rol de conducere și de autoritate, pentru a-i sluji pe toți ceilalți și pentru a arăta calea cea dreaptă», dar «alături de slujirea autorității e esențial ca, în toți membrii Fraternității, să rămână vie carisma». Și e valabil, evident, în relația dintre mișcări (care contribuie la a «arăta trăsătura atrăgătoare și plină de noutate a creștinismului») și autoritatea Bisericii (căreia «îi revine responsabilitatea de a indica în mod înțelept și prudent pe care cale trebuie să meargă mișcările»). După ce a subliniat relația dintre autoritate și carismă, papa Francisc a indicat, de asemeni, o datorie și o metodă, don Giussani fiind – așa cum a spus pe atunci cardinalul Ratzinger la funeraliile sale – un martor clar al acestora: «Cu toții suntem chemați la asta: să fim mijlocitori pentru ceilalți ai întâlnirii cu Cristos, și apoi să-i lăsăm pe aceștia să-și facă drumul, fără să-i legăm de noi». Asta ne ajută să înfrângem orice ispită de personalism.

Sunt doar câteva idei pentru începutul muncii pe care o vom elabora împreună. Discursul Papei are o importanță istorică pentru noi: ne cere o *adevărată convertire*, astfel încât să descoperim Harul carismei ca fiind mereu nou, bucurându-ne – cu o recunoștință plină de umilință – de frumusețea incomparabilă a companiei lui Cristos prezent. Doar așa inimile noastre vor putea arde de acea «sfântă neliniște profetică» pentru pace, pentru prezența lui Dumnezeu în săraci și în cei abandonți, pentru vestea lui Cristos în fiecare națiune și cultură a lumii, spre care Papa ne-a îndemnat. Să ne pregătim, deci, pentru un nou sezon misionar!

După evenimentul extraordinar de sâmbătă, misiunea noastră s-a clarificat: propunerea educativă din următorii ani va avea ca scop fixarea pașilor drumului trasat de Sfântul Părinte. Cu cât vom fi mai dipuși să-i urmăm, cu atât mai mult compania noastră, prin fidelitate față de carisma primită, va fi un loc viu de lumină, de unitate și de speranță pentru Biserică și pentru întreaga umanitate, și va putea corespunde mai mult – în pofida tuturor limitelor bietelor noastre persoane – așteptării pe care papa Francisc ne-a comunicat-o cu tărie paternă: de la voi «Biserica, și eu însumi, sperăm mai mult, mult mai mult». Fiind bine înfipti în stânca de origine, suntem dornici să abordăm provocările vremurilor actuale.

Cu prietenie,

Davide Prosperi

Davide Prosperi